

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-ஈக] ஸ்ரீமுகாங்கார்கழிமீ [பகுதி-2.
Vol. XXXI. December 1933-January 1934. No. 2.

* உலோச்சனார்.

• சங்க ம்ருவு தொகைநா றமுட்டிகழும்
துங்க வுலோச்சனார் சொற்றபல்—தங்கஷிகர்
பாக்க இணயாப் பரிசுதாரைக்கப் பற்றினேன்
ஆக்கமளித் தாள்க வருள்.

க. முன்னுரை.

“வடவேங்கடர் தென்குமரி யாயிடைத் தமிழ்க்குற நல்லுலகம்” ஆகிய செந்தமிழ்னாட்டிலே படைப்புக்காலந்தொட்டு முத்தமிழிலும் பல திறப்பட்ட பற்பல நூல்கள் தொன்றிவருகின்றன. அம்முறையில் அவையினாத்தையும் ஆக்கியருளிய தண்டமிழ்ச்சாண்டூர்களான பெரும்புலவர்த்தீவர்களும் பற்பலராகத் திகழ்கின்றார்கள். தண்டமிழ் மொழியைத் தாய்மொழியாகக்கொண்ட ஒவ்வொரு தமிழ்மகனும் தமிழ்மகளும் அந்தப் பல தண்டமிழ்ச்சாண்டூர்களின் வரலாறுகளையும் ஓரளவுறை அறிந்துகொள்ளவேண்டியது இன்றியமையாத கடமை களுள் தலைசிறந்ததாம்.

இவ்வண்மை சில ஆண்டுகளாக நம்மவரால் உணரப்பட்டுவருவதுடன் காரியத்திலும் பயனளித்துவருவது மகிழ்தற்குரியது. “என்டிசை போற்றுங் தண்டமிழ்த் தலைமை—தாங்கிச் சிறந்தீண் டோங்குயர் நான்காம்—சங்கந்தன்னினாத் தந்தருள் துங்கன்” ஆகிய பாண்டித்துறைத் தேவர் அவர்களால் கண்ணும் ஆவியும் போலக் கருதி வளர்க்கப்பெற்று

*இது மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் முப்பத்தேராவது வருஷோத்துவக் கொண்டாட்டத்தில் புவங்கூட்டத்திலே படிக்கப்பட்டது.

வளர்க்குவரும் நமது மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் செய்துவரும் உழைப்பு நிறைந்த பேருதவிகளாலும், “பண்டையோர் நட்ட தண்டமிழ்ப் பயிர்க் கோர்-கொண்ட லென்னக் குவலயத் துதித்தோன்-புனையிக் கவருட் டில் கண் சுகுணா-மண்டலா திபரும் மடாதி பதிகரும்-அந்தமில் சீர்த்திச் செந்தமிழ்ச் செல்வரும்-போற்றிப் புகழ்வான் புண்ணியைப் பயனால்- அருந்தமிழுண்ணைக் கணியெனப்பன்னால்-தந்தருள் தூயேன் அந்தனர் பெருமான்” என்று எம்மனோரால் பெருமதிப்புடலும் பெருமிதத்துடலும் போற்றிப் புகழ்ப்படும் ப்ரும்மறீ மஹாமஹோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்தியகலாநிதி டாக்டர் உ. வே. சாமினாத ஜீயர் அவர்களுடைய உலையா முயற்சியும் சவியா உழைப்பும் சேர்ந்து தோன்றிய ஆராய்ச்சி நிறைந்த செந்தமிழ்நாற்காடையாலும், சென்னைச் சருவகலாசாலையார் பரீஷை நடத்தி அளித்துவரும் பட்டச்சிறப்பாலும் ஆண்டுதோறும் பல்கிப் பெருகிவரும் தண்டமிழ் அறிஞர்களுள் சிற்சில உழைப்பாளர் களின் நன்மூயற்சியால் அத்தகைய தண்டமிழ்ச்சான்றேர்களான புலவர் பெருமக்களின் வரலாறுகள் தனியே நூல்களாகவும், பத்திரிகைகளின் வாயிலாகக் கட்டுரைகளாகவும் வெளிவருகின்றன. எனினும், ஆயிரக் கணக்கான பாக்களை ஆக்கியருளிய பலநாறு புலவர்பெருமக்களின் வரலாறுகள் அறியப்படவேண்டியங்கிலைமையிலேயே நமதுநாடு இன்னும் இருந்துவருகின்றது. இதுபற்றி இவனைம் கூறுவது மிகையுமாகாது; தவறுபட்டதுமாகாது. இந்த நிலைமை விரைவில் நீங்குமாறு திருவருள் பாலிக்கத் தண்டமிழ்த்தாயின் தாமரையடிகளையும், சான்றேர்களையும் தலைதாழ்த்தி வணங்கி வழுத்துகின்றேன்.

உ. போது.

இக் கட்டுரையால் ஆராயப்படுகுந்த வரலாறு உணவச்சனார் என்னும் புலவர்பெருமானைப் பற்றியதாகும். அந்த உணவச்சனார் தமிழ்ச்சங்கத் திறுதிக்காலத்தே திகழ்ந்த புலவர்பெருமக்களுள் ஒருவராவர். இவர் இயற்றியருளிய பாக்கள், சங்கத் தொகைநூல்களுள் நற்றினை, குறங் தொகை, அகநானாறு, புறநானாறு என்ற நான்கு நூல்களுள்ளும் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன. இளம்பூரணர், செகினூர்க்கிணியர் என்ற உரைாசிரியர்கள், இவருடைய பாக்களைத் தங்களதங்களுடைய தொல் காப்பியாசிரியர்கள், இவருடைய பாக்களைத் தங்களதங்களுடைய தொல் காப்பியாசிரியர்கள் மேற்கோள்களாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இப்புலவர்

பெருமான் அகப்பொருட்சவைத்தும்பும்வண்ணம் நெய்தற்றினையைச் சிறப்பித்துப்பாடுவதில் வல்லுநர் என்பது பல அறிஞர்களின் கருத்தாகும். இவர்பெயரால் நற்றினை, குறுங்தொகை, அகானாளூறு என்ற மூன்று நூல்களிலும் தொகுக்கப்பெற்றுள்ள முப்பத்தொருபாக்களும் நெய்தற்றினைபற்றியனவரகவே அமைந்திருப்பது இக்கருத்தை வலியுறுத்தப் போதியதாம். “இவர் இயற்றியதன்று” என்று கருதுமாறு பெயர்குறித்த ஒரு பா இருப்பதுபோல, “இவர் இயற்றியனவே” என்று கருதுமாறு வேறு பல பெயர்குறியாத பாக்களும் உள்.

“உமணர் தந்த வுப்புநொடை நெல்லின்

அயினி மாவின் ரருந்த”

(நற்-உடுச)

“ஒந்தெட் சிற்டி நீசின் மாற்றி

வானம் வேண்டா வழுவினெனம்

கானலஞ் சிறுகுடி”

(நற்-உடுச)

“பெயினே,

விடுமா துழையினம் வெறுப்பத் தோன்றி

இருங்கதிர் நெல்லின் யான் ராஃதே

வறப்பின்,

மாநீர் முண்டகன் தாஅய்ச் சேறுபுலர்ஸ்

திருங்கழிச் சேறுவின் வெள்ளுப்பு வினோடும்

அழியா மரவினம் முதார்”

(நற்-உடுகத)

“உவர்வினை யுப்பி துழாசு வழுவர்”

(நற்-உடுகத)

“கழிப்பூக் குற்றுங் கான லல்கியும்

வண்டற் பாவை வரிமண லயர்ந்தும்

இண்புறப் புணர்ந்து மினிவரப் பணிந்தும்

தன்றயர் வெளிப்படத் தவறி நந்துயர்

அறியா மையி னயர்ந்த நெஞ்சமொடு

செல்லு மண்ணே மெல்லம் புலம்பண்”

(அகம்-உடுப)

என்ற பாக்களின் பகுதிகள் இங்கே சேர ஆராய்த்தக்கன,

கி. உரீர்.

இப்புலவரைக் கடற்கரைக்கண் உள்ளதாகிய *காண்டவாயில் என்னும் ஊரினராகக் கருத இப்பிருக்கின்றது.

“கலங்கு சீர்க்,

கழிகுழ் படப்பைக் காண்ட வாயில்

ஒளிகா வோலை முன்மிடை வேலிப்

பெண்ணை பிருவ மாங்கண்

வெண்மணற் படப்பை யேம் மழுங்கலுரோ” (நற—ஈ.அ)

என்ற இப்பாவடிகளில் இப்புலவர் “காண்டவாயில் எழ் அழுங்கலுரோ” என்று கூறுவது இங்கே கருதத்தக்கது.

“பாடுநர்த் தொடுத்த கைவண் கோமான்

பரியுடை நற்றேர்ப் பெரியன் விஸியினர்ப்

புன்னையங் கானற் புறந்தை முன்றுறை

வம்ப நாரை யின்னெலித் தன்ன

அம்பல் வாய்த்த தெய்ய தண்புள்

வைகுறு விடியற் போகிய வெருமை

நெய்தலம் புதுமலர் மாந்தும்

கைதையம் படப்பையேம் மழுங்க லூரோ” (அகம்-க00)

என்ற இப்புலவரது பிறிதொரு பாவிலும் “எம் மழுங்கலுரோ” என்ற தொடர் பயிலுகின்றது. இப்பாவி விவரது அழுங்கலுர் பொறையாற்று (புறந்தை)க் கடற்கரைபைச்சேரவைத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனால், அங் காண்டவாயில் என்னும் ஊர் கீழூக்கடற்கரைக்கண்ணதாகிய பொறையாற்றைச் சேர்ந்ததாகவோ அல்லது பொறையாற்றின்பக்கத் தில் இருந்ததாகவோ கருதவும் இடந்தருகின்றது. எனினும், அங் காண்டவாயில் யாண்டையது என அறதியிட்டுக்கூற இயலவில்லை.

*இது, “காண்டவாயில்” என இருக்கலாமா என்பதையும் ஆரைய வேண்டும் எனத் தலைமைவகித்த ப்ரும்மஸ்தி மஹாமஹோபாத்தியாய தாக்கி ஞாத்தியகலாநிதி டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத ஜியர் அவர்கள் அபிப்பிராயப் பட்டார்கள்.

சு மறபு.

இவருடைய பாக்களில் நெய்தல்நிலத்தைப்பற்றிய எல்லாக்செப்திக் ஸும் பெரிதும் பயின்றுவருகின்றன. அங்கிலவனங்களும் இடம்நோக்கிச் சிறப்பாக அமைந்திருக்கின்றன. அன்றியும், இவர் வேற்றுகிலங்களில் நிகழவேண்டிய செய்திகளையும் நெய்தல்நிலத்திலேயே அமைத்துப் பாடுவர். இவருடைய பாக்களால் சுவைக்கப்படும் எல்லாநயங்களும் பெரும்பாலும் நெய்தல்நிலத்தைச்சார்ந்தனவாகவே இருப்பதும் இங்கே ஆராயத்தக்கது. இங்கனம் அமைக்க இவர் நெய்தல்நிலத்திலே பெரிதும் ஊடாடிப் பழகியவராகவே இருத்தல்வேண்டும். இக்காரணங்களால் இப்புலவர்பெருமான் நெய்தல்நிலத்தினராகவே தொன்றியிருக்க வேண்டும் என்று கருத இடமுண்டாகின்றது. மேறும், இவரது புறானாற்றுப் பா' (ஷன) இவரை வேற்றுமரபினராகக்கருத இடந்தருகின்றதாயிலும், இவருடைய எஞ்சிப் பாக்கள், வேற்றுமரபினரால் எளிதில் அறிந்துகொள்ள இயலாத அத்துணை அசியன்வாகிய நெய்தல் நிலச்செய்திகளை நூறுகிய முறையில் “குலவிச்சை கல்லாமற் பாகம் படும்” என்ற பழமொழியை நினைப்பூட்டிக்கொண்டு, அறிவிக்கின்றமையால் இவரைப் பாதவர்மரபினராகக் கொள்ளலாம்போலும்! இங்கு இன்னும் ஆராய்தற்குரிபது.

ஏ. கோள்கை.

இவர், சேர்மணனர்களுள் ஒருவனுன் இராசசூபம் வெட்ட பெருநற்கிள்ளியைப் புகழ்ந்து வர்ம்ததிப் பாடியுள்ளார் (புறம்-ஷன). இராசசூபம் என்பது வேதவழிப்பட்டுச் செய்யப்பெறும் ஒரு சிறந்த வேள்வி யாகும். அன்றியும், இவர் அப்பாகில் “அசியனவினேர் புறங்காப்ப” என்று வேள்வியையும், வேள்வியின்பயனுக அளிக்கப்படும் அசியைத் தீக்கடவுளின்வழியாகப் பெற்ற உண்ணும் தேவர்களையும் குறிப்பிடுகிறார். இவை இப்புலவர் வேதவழிப்பட்ட கோள்கையினையுடையவர் என்பதற்குத் தக்க சான்றுவன்.*

*இப்புலவர் பெயரின்குறிப்பைக்கொண்டு இவர் வஜனமதத்தினாக இருக்கலாம் என்பது அக்கிராவனுதிபதிகளான ஜயரவர்கள் கருத்து.

கூ. பண்டு.

இப்பெருந்தகையாளிடம் மக்களுக்கு இன்றியமையாதனவாகிய பல சிறந்த நற்குணங்கள் திலைத்திருந்தன என்றும் அறியலாகின்றது. அவற்றுட் சில வருமாறு:—

(அ) நன்றியறிதல்.

இவர் “உதவி வரைத்தன் றதவி யுதவி-செப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து” என்ற தேவர்வாக்குக்கேற்பப் “பிறர்பிறர் சீரெல்லாம் தூற்று”பவர்போல, அயலார், தம்பொருட்டுச்செய்த உதவிகளை உலக மறியுமாறு விரித்துரைக்குமுகத்தால் நன்றியறியும் குணமுள்ளவர் எனக் கருதப்படுகிறார். இஃது இவர் இரசசூபம்வேட்ட பெருநற் கள்ளியைவாழ்த்திப் பாடிய பாவால்டுறியப்படும். அது மின்வருவது:—

“பிறர்க்குவமங் தானல்லது
 தனக்குவமம் பிறரில்லென
 அதுநினைந்து மதிமழுகி
 ஆங்குநின்ற வெற்கானாடச்
 சேப்நாட்டுச் செல்கிணைஞரை
 நீபுரவலை யெமக்கென்ன
 மலைபயந்த மனியும் கடறபயந்த பொன்னும்
 கடல்பயந்த கதிர்முத்தும்
 வேறுபட்ட வுடையுஞ் சேறுபட்ட தசம்பும்
 கனவிற் கண்டாங்கு வருந்தாது சிற்ப
 நனவினல்கியோ னகைசாரேஞ்றல்” (புறம்-ங்கள)

(ஆ) சிறுமை புறங்காத்தல்.

இவர், மக்கள் பிறரிடம் எங்கனம் பழக்கவேண்டும் என்பதை நாகரிகமுறையில் திறம்படக்கறும் சிறப்புவாய்ந்தவர்; அச்சங் காரணமாகவோ அருள் காரணமாகவோ ஒன்றைக் கூறுவேருங்கால் பிறர் அருவருப்புக்கொள்ளாமலும், பிறரால் பழிக்கப்படாமலும் அஃது அழைய வேண்டும் என்பதில் பெரிதும் கவலையோடிருப்பவர். அது,

“சிலரும் பலருங் கடைக்க இணைக்கி
 முக்கி ஆச்சிச் சுட்டுவிரல் சேர்த்தி
 மறுகிற் பெண்டி ரம்ப றாற்று” (நற்காசா)

என்ற வரிகளால் அறியப்படும்,

(இ) அன்பும் அருளும்.

இவர், உயிர்க்குணங்களுள் சிறந்தனவாகிய அன்பும் அருளும் சிரம்பிய பெருமைவாய்ந்தவர். இங்கே,

“புணரி பொருத பூமண வடைகரை
ஆழி மருங்கி னலவ ஞேம்பி
வலவண் வள்பாய்ந் தூர” (நற—கக)

என்ற பரவுதிகள் உய்த்துணரத்தக்கன. இவ்வசிகள் காவல் மிகுதியால் தலைவனைக் கூடப்பெறுமல் வருந்தும் தலைவியை ஆற்ற முயலும் தோழி கூற்றாக அமைந்த பாவின் பதுதிபாகும். இதனுள் “அவவனுக்கு ஊறுபடாதவாறு தேர் செலுத்தப்படும்” என்றது “நீ பழிச்சொல்லால் வருந்தாதபடி வரைந்து இல்லறநிகழ்த்தற் கொருப்படுவான்” என்ற அன்புநிறைந்த கருத்தைத் தோற்றுவிப்பதும், “அலைவந்து மோதிய இளமண லடித்த கடற்கரையின்கண்ணே ஊர்துவருகின்ற தேரின் ஆழியிடத்துப் படாதவாறு ஞேண்டுகளை விலக்கிப் பாகன் வாரைப் பிடித்து ஆராய்ந்துசெலுத்த” என்ற அருட்குறிப்புத்தோன்றுவதும் ஆராய்வோருக்குப் பெருமகிழ்ச்சியைத் தருவன.

(ந) நட்பு.

இவர், நட்டவின் அருமையையும், பிரிதவின் துன்பத்தையும் இனிது உணர்ந்தவர்; நட்டவின் உயர்வினை அழகுபெற அறிவிக்கும் ஆற்றல்வாய்ந்தவர். இதனை,

“மனங்கமழ் கான வியயங்கங் கேண்மை
ஒருங்கள் பிரியிது முய்வரிது” (ஏற்-203)
“ஒந் துமள் பொலப் பிரியிற் கதுமெனப்
பிறிதொன் ரூகலு மஞ்சவல்” (அகம்-300)

என்ற பதுதிகள் இனிதுவிளக்குவன. “நட்டபின்-விடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு” என்பதும் இங்கே கருத்தக்கது. பிரிதவின் துன்பத்தை அறிந்தவரோ கிறந்த ஏட்பாளாதல்கடும் என்பது ஒப்பழுதிந்தது,

(ஏ) தேசாழிமாளம்.

இவர், தாம் பிறந்த நாட்டைப் பெரிதும் போற்றிப் புகழும் சீர்ப்பு வாய்ந்தவர், இக்கருத்துக்குரிய இலக்குடைய பா வரிகள், மக்களாவார்

ஒவ்வொருவருக்கும் தாம் பிறந்த ஊரினிடத்திலே பெரும்பற்ற இருக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துவன். மேலும், இவர் தம்முடைய பாக்களிலே பல இடங்களிலும் “எம் ஊர்” என்று பெருமை பேசிக் கொள்கிறார்.

“நிலாவி னிலங்கு மணன்மலி மறகில்
புலாலஞ் சேரிப் புலவேய் குரம்பை
ஊரென உணராச் சிறுமையொடு நீருடுத்
தின்னு வுறையுட் டாயிது மின்பம்
ஒருங் ரூறைந்திச் னேர்க்கும் வழிநாள்
தம்பதி மறக்கும் பண்டி ஜெம்பதி” (அகம்-२.००)

என்பது இங்கே அறியத்தக்கதாம்.

எ. தோழில்கள் . . .

இவர், தாம் வாழ்ந்தகாலத்தே தம்நிலத்தே நடைபெற்றுப் பயன்பட்டு வந்த தொழில்கள் கிலவற்றைப்பற்றியும் தம்முடைய பாக்களிற் குறிப்பிடுகிறார். அவையனித்தும் குடிசைத்தொழில்களாகி இயற்கை யொடு பொருந்தி இலகுவில் சிறைவேறிப் பயனளிப்பனவாயிருத்தலும், ஆட்ம்பரமற்றுச் செல்வத்தைச் சேர்க்கத் துணைசெய்வசவாய் இன்றி யமையாதனவாகிக் குறையை சிறைப்பனவாயிருத்தலும் ஆராய்ந்து கைக்கொள்ளத்தக்கன.

(அ) புள்ளைக்கய்களிலிருந்து நேய் எடுத்தல்.

“படுகாழ் நாறிய பாரரைப் புன்னை
அடுமரண் மொக்குளி னரும்புவா யவிழுப்
பொன்னி னன்ன தாதுபடு பண்மலர்
குடுங் தொடுத்த மிச்சில் கோடுதொறம்
நெய்களி பசுங்காய் தூங்கும்” (ஏற்-உ.ஏ.ஏ.)

(ஆ) கல்லுப்பு, வேள்ளுப்புக்களை விளைவித்தலும் விற்றலும்.

“கல்லெவயிற் கொதித்த கல்விளை யுப்பு
கெடுதேறி பொழுதை சிறைசெலப் பார்ப்போர்
அளம்போ காருலம்” (ஏற்-உ.ஏ.ஏ.)

“உவர்விளை யுப்பி னுழா அ வழவர்
ஒகை யுமணர் வருபதம்” (ஏற்-உ.ஏ.ஏ.)

உலோச்சனார்.

நட.

“சேறுபுலர்க்,

திருக்கழிச் சேறுவின் வெள்ளூப்பு விளையும்” (நற்-நகா)

“உமணர் தந்த உப்புநொடைநெல்”

(நற்-உஞா)

இவற்றள், முன்னைய இரண்டுபாவடிகளால் உப்புவானிகர் உப்புக்களை அளங்களிலிருந்து பண்டிகளில் ஏற்றிச்செல்லுதலும், இறுதிவரி யால் உப்புவிலையாக நெல்லைத்தருவதும் அறியப்படுகின்றன. இது, பண்டமாற்றுதல் என்னும் சிறந்தபூரையின் பயனித் தெரிவிப்பதுடன் கூட்டுறவின் தத்துவத்தையும் தெரிவிப்பதாயிருக்கின்றது.

(இ) மீன்களைப் பதப்படுத்தல்.

“கான விட்டு காவற் குப்பைப்
புலவுமீ துணங்கல்”

(நற்-நநாக)

“பெருந். ரழுவத் தெங்கை தந்த
கொழுமீ துணங்கல்”

(உகம்-உ. 0)

(ஈ) கம்மத்தோழிலீ.

“எனையதூஉம்,
உறுவினைக் கசாவா வுலைவில் கம்மியக்
பொறியறு பினைக்கூட்டுங் துறைமணல்” (நற்-ஈ சநா)

இதனுள், கடற்கரைக்கண் உள்ள ஒருவகை மணல் பணிபொருத்து வோர்க்குப் பயண்படும்செய்தி கூறப்பட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

ஆ. சில வழக்கங்கள்.

இவர், தம்முடைய பாக்களிலே இடம்நோக்கி அக்காலத்தில் வழங்கிய சில வழக்கங்களையும் அழகுபட அமைத்துக்கூறுவர்.

(ஏ) படதுகளில் விளக்குதலிருத்தல்.

“மனையிருங்,

திருங்கழி தழுவும் பளித்தலைப் பரதவர்

திண்டியில் வீளக்க மென்றுமீ

கண்டல் ஒவலிக் கழிவில் ஊரே”

(நற்-ஊஎ. 0)

“பெருந்திரை முழக்கமொ டியக்கவிங் திருந்த
கொண்ட விரவி விருங்கடன் மடுத்த
கொழுமீன் கொள்பவ சிருணீங் கொண்கடர்
ஒடாப் பூட்டை வேந்தன் பாசறை
ஆடியல் யானை யணிமுகத் தசைத்த
ஒடை யொண்கூட ரோப்பத் தோற்றும்” . (அகம்-க100)

இத்துள், பரதவர் இரவில் விளக்கின் அணைகொண்டு படகுகளைச் செலுத்தி மீன்களைப் பிடிக்கும் வழக்கமுண்மையும் அறியக்கூடிக் கின்றது.

(ஆ) தேரிலே கோவேறுகழுதைகளைப் பூட்டேல்.

“கழிச்சே றுடிய கணைக்கீ லத்திரி” . (நற்-உளஅ)

கை. சில விளையாடல்கள்.

இவர், தம்முடைய பாக்களில் அக்காலத்தில் மகளிர் முதலாயினார் நிகழ்த்திய சில விளையாடல்களையும் குறிப்பிடுகிறார்.

(அ) மகளிர் உப்புக்குவடுகளிலிருந்து படகுகளை எண்ணுதல்.

“உவர்விளை யுப்பி னுழா அ வழவர்
ஓகை யுமணர் வருபத னோக்கிக்
கான விட்ட காவற் குப்பைப்
புலவுமீ னுணங்கற் படுபுள் னோப்பி
மடநோக் காயமொ டுடனுப் பேறி.
எங்கை திமிலிது துங்கை திமிலென்.
வளைர் வேட்டம் போகிய கிளைஞர்
திண்டிமி லெண்ணுங் தண்கடற் கேர்ப்ப” (நற்-ஈ ஈ.க)

“திரையுழங் தசைஇய நிரைவளை பாயமொ
புப்பின் குப்பை யேறி யெற்பட
வருதிமி லெண்ணுங் அறைவன்” (அகம்-கக10)

(ஆ) ஆசலாடுதல்.

“ஞாழு லோங்குகினைத் தொடுத்த கொடுங்கழித்
தாழூ வீழ்க்கயிற் அசமாங்கி” (அகம்-க10)

(இ) மணல்விளையாடலும், நீர்விளையாடலும்.

“நேரிலூ மகளிர் வார்மண விழைத்த
வண்டற் பாவை”

(நற்-கக்க)

“வண்ட நைஇயும் வருதினை யுதைத்தும்

குஞ்சேங்கு வெண்மணற் கொடியடும்பு கொய்தும்”

(நற்-உருச)

“கழிப்பூக் குற்றுக் கான ல்கியும்
வண்டற் பாவை வசிமண் லயர்க்கும்”

(அகம்-நால்)

இவற்றுள், சூக்கொய்தலாகிய பிறிதொரு விளையாடலும் கூறப் பட்டுள்ளது.

கர். இவர்காலத்திருந்தோர்.

இவர், இராசசூபம் வேட்டபெருநற்கிள் எரியையும், பொறையாற்று (நற்றேர்)ப் பெரியன் என்பவினையும் பாடியுள்ளார். அவை, முறையே புறநானாற்று (ஙளை) ப்பாவினாலும்,

“நெவுமகி நிருக்கை நற்றேர்ப் பெரியன்
கட்கமழ் பொறையாறு”

(நற்-கந்த)

“பாடுநர் தொடுத்த கைவண் கோமான்
பரியடை நற்றேர்ப் பெரியன் விரியினார்ப்
புங்னையங் கானற் புறந்தை”

(அகம்-க00)

என்ற பாக்களின் பகுதிகளாலும் அறியப்படுகின்றன. இக் குறிப்பால் அக்காலத்தவர்களான சேரமான் மாங்தாஞ்சேரவிரும்பொறை, தேவன் மலையன், அதிகமான், பாரி, ஓரி, கபிலர், ஒளவையார் போன்ற (அரசர், வள்ளல், புலவர்)வர்களும் இவர்காலத்தினராதல்லுவண்டும். வேறு பல ரும் காணப்படுகின்றனர்.

கக. பாக்களின்கிறப்பு.

இவர், தம்முடைய பாக்களை இயற்கைகளிற்கி, உவமை, உள்ளுறை யும் இறைச்சியும், வீரச்சூவை முதலிய சொன்னயம் பொருண்யங்கள் செறிய அமைப்பதில் தலைகிறந்தவர். இவருடைய பாக்களில் உள்ளுறையுவமம், இறைச்சிப்பொருள் என்றவற்றால் இரண்டுமோ அல்லது

செந்தமிழ்

ஒன்றே பெரும்பாலனவற்றுள் பொதிச்திருக்கும். இன்றேல், மிகச் சிறந்த கருத்துக்களேனும் அமைந்திருக்கும். ஒரு வயமும் இல்லாத பாவே இல்லையென்னலாம்.

(அ) இயற்கைநவீர்ச்சி.

“உருகெழு தெய்வமுக் காந்துறை யின்றே
விரிகதிர் ஞாயிறுக் குடக்குவாக் கும்மே
நீரலைக் கலைஇப் கூழை வடியாச்
சாஅ யவ்வயி நலைப்ப வுடனியைங்
தோரை மகளிரு மூரைய் தினரே
பண்மலர் நறும்பொழில் பழிச்சி யாழுன்
சென்மோ சேயிழை யென்றன மதனைதீர்
சொல்லாண் மெல்லியல் சிலவே நல்லகத்
தியாண ரிளமுலை நனைய
மாணைழின் மழைக்கண் டெண்பனி கொளவே”

(நற்-குகை)

“கடல்பா டவிந்து கானன் மயங்கித்
துறைசீ ரிருங்கழி புல்லென் றன்றே
மன்றலம் பெண்ணை மடல்சேர் வாழ்க்கை
அன்றிலும் பைபைன நரலும்”

(குறுங்-களன்)

(ஆ) உவமை.

“இரும்பி னன்ன கருங்கோட்டுப் புண்ணை
நீலத் தண்ண பாசிலை யகங்தொறும்
வெள்ளி யன்ன விளங்கினர் ளப்பண்
பொன்னி னன்ன நறுந்தா துதிரப்
புவிபொறிக் கொண்ட பூநாற குருஉச்சவல்
வரிவண் டெவிற் புவிசெத்து வெரீஇப்
பரியுடை வயங்குதாள் பந்திற் ரூவு”

(நற்-உசகை)

இதனுள், இன்றியமையாச் சிறப்பினவாகிப் பிரும்பு, வெள்ளி, பொன் என்ற உலோகங்கள் உவமையாக அமைந்திருப்பது அறிந்து முகிழுத்தக்கது. மற்றொன்றுகிய செம்பு என்னும் உலோகத்தை அறிவிக்க நீலத்தைக்குறித்தார்போலும்! களிம்புகளந்த செம்பு நீல நிரமாதல் காண்க.

(அ) உள்ளுறையும் இறைச்சியும்.

“உரவுக்கட அழுந்த பெருவிலீப் பரதவர்
 மிகுமீ னுணக்கிய புதுமண லாங்கண்
 கல்லென் சேசிப் புலவற் புன்னை
 விழுவநாறு விளங்கினர் விரிந்துடன் கமழும்
 அழுங்க ஊரோ வறணின் ரதனால்
 அறணி ஸண்னை யருங்கடிப் படுப்பப்
 பசலை யாகி விளிவது கொல்லோ
 புள்ளுற வொசிந்த பூமயங் கள்ளல்
 கழிச்சா னிவக்கு மிருஞ்சிறை யிவுளி
 திரைதரு புணரியிற் கழுஉம்
 மலிதிரைச் சீர்ப்புப்பன்டமைந்தநாந் தொடர்பே” (நற்-கூந)

இதனுள், இறதி நாஸ்குவரிகளில் “கழிச்சேற்றிலோடும் குதிரைக
 னினுடம்பிலேபட்ட செறு கடல்நோல் கழுவப்படும்” என்றது, “கள்
 வொழுக்கத்தை மேற்கொண்ட தலைமகள்மீதும், தலைமகன்மீதும் ஏறிய
 அல்லர் அவ்விருவரும் வரைந்து கொள்வதால் நீக்கப்படவேண்டும்” என்ற
 கருத இடந்தருதலால் உள்ளுறையுவமழும், “மணற் பரப்பிலே பரதவர்
 மீதுணக்கலானுகிய புலவுநாற்றத்தைப் புன்னைமலர் மணம்விசதலாற்
 போக்கூக் கமஹாநிற்கும்” என்று முதல் நாஸ்குவரிகளில் கூறியுள்ளது,
 “ஒசேரியிடத்தே தலைவிக்காக எமர்பெறக்கருதிய பொருளாசையைத் தலை
 வண் சான்றேறைரமுன்னிட்டுத் தரும் அருங்கலமுதலியவற்றுலே போக்கீ
 வரைவுமாட்சிமைப்பட முடிப்பானுக்” என்று கருத இடந்தருதலால்
 இறைச்சிப்பொருளும் பொதிந்திருத்தல் ஆராயத்தக்கது.

(ங) வீரச்சவை.

“ாலீக் கச்சைப் பூவா ராடைப்
 பிலீக் கண்ணிப் பெருந்தகை மறவன்
 மேல்வருங் களிந்தெருடு வேறுராந் தினியே
 தன்னுங் துரக்குவன் போலு மொண்னலர்
 எஃகுடை வலத்தர் மாவொடு பரத்தரக்
 கையின் வாங்கித் தழீலி
 மொய்ம்பி னுரக்கி மெய்க்கொண் டனானே” (புறம்-உங்க)

(2) பிற.

மேலே காட்டியுள்ள புறானானுற்றுப்பா,

“கைவேல் களிற்றோடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்”

என்ற திருக்குறளையும்,

“வேட்டம் பொய்யாது வலைவளஞ் சிறப்பப்
பாட்டம் பொய்யாது”

(நற்-ந.அ)

என்ற வரிகள்,

“நெடுங்கடலுங் தண்ணீர்மை குண்றுங் தடிந்தெழிலில்
தானல்கா தாகி விடின்”

என்ற திருக்குறளையும் நினைக்குமாறு செய்கின்றன. இங்ஙனமே வேறு
சுவைகளையும், நயங்களையும் இவருடைய பாக்களால் அறியலாகும்.

க. முடிவுரை.

இதுகாறும் கூறிப்போந்த செய்திகள் இப்புலவர்பெருமானுடைய
வரலாற்றுக்குறிப்பை ஒருசிறிது அறிவித்தல்கூடும். இங்கே கூறப்
பட்ட அனைத்தும் அப்புலவர்தலைவருடைய பாக்களின் துணை
கொண்டே அமைந்தவை. ஆராய்ச்சிவல்ல பெரியோர் இன்னும் விரித்
தும் விளக்கியும் எழுதலாகும். நிற்க. இவ் வழைப்புமுறையில் அறியாமைகாரணமாக யான் தவறிக்கூறியிருத்தல்கூடும். அவையிற்றைப்
பொறுத்தருநூமாறு அறிஞர்களைப் பண்முறையும் வேண்டிக்கொள்
கிறேன். இங்ஙனமே இதுபற்றிய வேறுபல இன்றியமையாச்செய்தி
களையும் கூறவேண்டியிருக்கலாம். ஆகவின், தவறுகளைத் திருத்தியும்,
குறைகளை சிரப்பியும் சீர்திருத்தும் நெறியால் அடியேண் நல்லாற்றுப்
படுத்தருநூமாறு நல்லறிஞர்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

“நெய்தல் வளமுறைத்த ஓர்மை யுலோச்சனுர்
செய்தியிலை யென்றுகில செப்பினேன்—மைதீர்
புகழார் பெரியீர் புலவர் சிறப்பென்
றிகழா து கொண்மி னிசைந்து.

ஓவ. சா. வேங்கடராமன்,
தண்டமிழ்த்தோண்டன், கும்பகோணம்.

தமிழ்ச்சங்கம் செய்யவேண்டிய வேலை.

தமிழ்நாட்டிலே தமிழ் நன்னிலைக்குவரவேண்டி எத்துணையோசங்கங்கள் தொன்றி வளர்ந்து இருந்துடைம் தெரியாமல் மறைந்தொழில்தன வெற்றசெய்தி அறியாத தமிழர் ஒருவருமிரர் என்பது நிச்சயம்.

அவ்வாறுதோன்றியவற்றுள்ளே மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கமும் ஒன்று. எல்லாம்வல்ல இறைவனது இன்னரூளால் இச்சங்கம் சென்ற முப்பத்தோராண்டாகத் தமிழ்க்குப் பாடுபட்டுவருகின்றது. இடையிடையே இச்சங்கத்துக்கும் பல இன்னங்கள் உண்டாயினும். அவை காரிய நிர்வாகிகளது சாமர்த்தியத்தாலும் தமிழினிடத்துள்ள அங்பாலும் ஆர்வத்தாலும் அப்போதைக்கப்போது களையப்பட்டிருக்கின்றது.

இச்சங்கத்தின் ஆகாசில் ‘எசந்தமிழ்’ என்ற மாதப்பத்திரிகையும் ‘செந்தமிழ்க்கலாசாலை’யும் நடந்துவருவதும் போற்றுதற்குரியதாம்.

சங்கத்தாரால் நடத்தப்படும் கலாசாலையிலேனும், வேறிடத்திலே நும் தமிழ்மொழிபயின்று சங்கத்தாரால் நடத்தப்படும் பரீக்ஷையில் தேறிய விதவாண்கள் வேறிடங்களில் தேறிய விதவாண்களைவிட எத் துணையோடுமாக அறிவிற்கிறந்தவர்கள், தகுதியுடையவர்கள் என்பது இல்லை ஆம் யாதொரு ஐயமும் இல்லை.

சங்கத்திலிருந்து வெளிவரும் ‘செந்தமிழ்’ என்ற பத்திரிகையின் பிரயோஜனம் அதனை வாசிப்போரால் ஒருஊரும் மறக்க இயலாது. எனினும், அது காலத்திலேவாதது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. [ஆயி னும், இரண்டு மூன்று திங்களாகக் காலந்தாழ்க்காது வருகின்றது.] இனியும் அவ்வாறே வெளிவர ஏற்பாடுநடைபெறுமென்பது நம்பிக்கை,

செந்தமிழ்வாயிலாக இதுவரை கேட்டுமெறியாத பல பழந்தமிழ்ச் சிறுநால்கள் வெளிபாயின. இனியும் பல வெளிவருதல் கட்டுமென்பது நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடியதொருநிலையோம். தமிழிலக்கியத்தைக்குறித்து ஆராய்ச்சி சிறிது கட்கின்றதாயினும், இந்தக்காலத்துக்குவேண்டிய தாக்கருதப்படும் பலவிஷயங்கள் வெளியாவதற்குஞிய முயற்சி கைக் கொள்ளல்லவங்கும் என்பது எனது விண்ணப்பம்.

முதலாவதாக ஸமதாட்டுச் சரிதம் இதுவென இன்னும் பலர்-வன் எல்லோருமே-அறிந்துகொள்ளமுடியாதநிலையிலிருக்கின்றனர். அதற்குக் காரணம் அவை தமிழ்மொழியில் இல்லாமையே; அவற்றை

யெழுதுவதற்கான முயற்சி வேண்டும். இப்பகுதியைச்சார்ந்தது புறநாட்டார் நம்மைப்பற்றிக்கூறாது செய்தி. தமிழ்னாட்டவரைப்பற்றிப் பிறர் எவ்வாறு கூறியிருக்கின்றனர், கூறுகின்றனர் என்று அறிந்து கொள்ளவேண்டியது நமது முதற்கட்டமையன்றோ? அவற்றையும் சுருக்க மாகவோ விரிவாகவோ வெளிபிடவேண்டிய ஏற்பாடு சங்கத்தார் செய்ய வேண்டிய முக்கியகட்டமைகளில் ஒண்டருகும். அதேவீடு விரைவாகச் செய்யவேண்டிய காரியம், திரைகடலோடித் திருவியங்தேடிய பல தமிழ்ப் பெசியாரது செப்திகளாகும். இவர்களே தமிழ்மொழியைப் பர்மா, சீயம், சாவகம் முதலான தீவுகளிற் கொண்டுசென்ற பரப்பியவர்களாவர்; இவர்கள்வரலாற்றை நாம் அறியவேண்டாமா?

இரண்டாவதாக இந்நாட்டுக்கு வேண்டியது ‘ஸ ப ஸ் ஸ்’ என்ற பிரகிருதிசால்திரம். இரசாயனசால்திரம், மிகுஞ்சுவிதத்துவசால்திரமிரண்டும் பள்ளிச்சிறைகும் எளிதிலுணரும்படி எழுதப்படல்வேண்டும். அவற்றைப்போதிப்போரே அந்தால்களை எழுதப் பெறிதுந் தக்கவாயவர்.

இவற்றையெல்லாம் சிடைக் கிறந்ததாக இருப்பது, தக்காகை நன்கு மதிப்பதாகும். சென்ற முப்பக்தொரு ஆண்டாக நடாத்தப்பட்டுவரும் இச்சங்கத்தின் அவையியாக இராத கற்றரும் மற்றொரும் பலருண் டென்பது யாரும் ஒப்புக்கொள்ளுமொருசெப்தி. அவ்வாறு தகுதி யுடையவர்களைச் சங்கம், தலைவர்மூலமாயேனும் விழுக்கட்டமூலமாயே ஆம் கொரயிக்கவேண்டுமென்பது எனது தாழ்மைபானவின்னப்பம்.

முடிவாகக்கூற்றக்கது செந்தமிழ்ப்பத்திரிகை இன்னும் சிறப்புற நடைபெறுவதற்கான வழிகளைக் கைபாடல்வேண்டுமென்பதே. இவ்வளவுகாலமாகத் தமிழகத்தில் சீடித்துநின்ற கல்விசம்பந்தமான பத்திரிகை செந்தமிழ் ஒண்டே. அது சங்கத்தாரது ஊக்கத்தால் நடைபெறுவதாக அறிகின்றோமென்றி வாசகர்களாகிய தமிழ்மக்கள் துணக்கத்தால் நடைபெறுவதாகத்தெரியவில்லை. இதன் ஆண்டுச்சங்தாவோ மிகக் குறைந்த தொகையான ரூபா நான்கு. மாதமொன்றுக்கு ஐம்பத்தாறுபக்கங்களை வெளிவருகிறது. பல நால்கள் வெளியாகின்றன. இவ்வளவு அருமைவாய்ந்த மாசிகையைத் தமிழகம் ஏற்றுப் போற்றுவேண்டியது தமிழ்கட்டமைகளி லேற்றன்றோ? ஆகவோ தமிழராகிய நாம் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைக்குச் சந்தாதாரர்களைச் சூக்கமுயல்வேண்டும்.

திரு. சோமசுந்தரதேசிகன்,

யு:

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின்

முப்பத்தேராம்வருடக்கொண்டாட்ட

நிகழ்ச்சி விவரம்.

ஆங்கிரேஸ்ஸூ மார்க்டிலீ ரூ, கூ. 1932 (ஈசம்பர்மீ 19, 20 ட) களில் நம் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் முப்பத்தேராம் வருடக்கொண்டாட்டம், இம்மதுரைமாநகரில் ஒலை பதி உயர்தாக்கலாசாலைக் கட்டிடத்தில் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அதற்கு மஹாமஹாபாத்யாப தாக்ஷிணத்ய சலாநிதி டாக்டர் உ. வே. சாமினாதையரவர்கள் முதலிய புலவர்பெருமக்களும், செந்தமிழ்ச்செல்வச் சேதுவேந்தர் முதலிய புரவலர்களும் ஸ்ரீமான் R. S. சங்கரையரவர்கள் முதலிய நீதிபதிகளும், வழக்கறிஞரும் பிரபுக்களும் பிறரும் உள்ளருளி விருந்தும் அயலார்களிலிருந்தும் விழுப்பம் செய்து பெருங்குழுவாக சிறைந்திருந்தனர்.

நூ. 19-12-'32.) மாலை 4 மணிக்கு மஹாஸ்தை கூடியது. தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலை மாணவர் இராமசிங்கம் என்பவர் கடவுள்வாழ்த் தூக் கூறியின் இச்சங்கத்தின் நிர்வாகஸ்தைபையங்கத்தினரான ஸ்ரீமான் K. இராமையங்காரவர்கள், இராமாதபுரம் வைஷ்ணவானுதிபதிகளான மாட்சிமைதங்கிய ஷண்முகராஜேஷ்வர நாகநாத ஸேதுபதிமன்னரவர்களை இம் முப்பத்தேராம் வருடக்கொண்டாட்ட மஹாஸ்தைப்குத் தலைவராக வீற்றிருந்து சிறப்பிக்குமாறு வேண்ட, இச்சங்கத்தின் அங்கத்தினரும் புத்தக வர்த்தகருமான ஸ்ரீமான் இ. மா. கோபால கிருஷ்ணக்கோனாரவர்கள் அதனை ஆயோதிக்க, இங்கர் அட்வகேட் ஸ்ரீமான் A. ரங்கஸாமி ஜயவர்கள் அதனை ஆகளித்துப்பேசியின், ஸ்தைபயோர்கள் காட்காவும்செய்து அங்கீகரிக்க, ஒலை மன்னாவர்கள் அக்காஸங்கத்தமர்த்தார்கள்.

பின்னர், பாலூபாதநாஸ்தர் ஸ்ரீஸான் ம. வி. ராமாதூரூசாரிய மஹாஸ்தைப்போன்ற மாலைகுட்ட, இச்சங்கக்கலாசாலை ஆசிரியர் ஸ்ரீமத். பண்டித. ஹரிஹராயரவர்கள், சங்கத்தின் சார்பாகச் சங்கத்

கலாசாலையாசிரியர் ஸ்ரீமாண் கல்சிவண்பிள்ளையவர்களியற்றிய வரவேற் புப்பாடலைப் படித்தார்கள்.

அப்பால் அக்ராஸாவர்கள் சங்கத்தை ஆதரிப்பது தமது குல தருமென்றும், தாம் அதில் கடப்பாடுடையவரென்றும், தமிழை வளர்க்க அனைவரும் முயலவேண்டுமென்றும், சருக்கழும் விளக்கழும் அனைய முன்னுரை கூறினார்கள்.

அதன்பின் சங்கத்தின் கொரவகாசியதரிசி ஸ்ரீமாண் T. C. ஸ்ரீ சிவாஸெயங்காரவர்களால், சங்கத்தின் 31ம் வருட அறிக்கையும் இங்கொண்டாட்டத்துக்கு வரமுடியாதவர்களுடைய தந்தி கடிதம் முதலீடினாலும் படிக்கப்பட்டன.

கனவான்களின் அபிப்பிராயம்.

மஹாமஹோபாத்யாய தாக்ஷிணைத்யகலாநிதி டாக்டர். உ. வே, சாமிநாதையரவர்கள் வைபத்தலைவரான வேதுமன்னரவர்கள் தகுதியையும் இச்சங்கம் தமிழ்வளர்த்துவரும் திறத்தையும் பாராட்டி, மேறும், இச்சங்கத்தார் பல தமிழ்நூல்களை முயன்று வெளியிடுவதுடன் சங்கக் கலாசாலையை இன்னும் பலவகைகளால் அபிவிருத்திபடையச்செய்ய வேண்டுமென்றும் கூறினார்கள்.

வேதுவைமல்தான மஹாவித்வான் ரா. இராகவையங்காரவர்கள், ஒருவர் தம் உள்ளக்கூடுக்கையைப் பிறர்க்குணர்த்து தற்குப் பாலையின் இன்றியமையானமையும், பாலைகளுள் தமிழ் ‘வீறுதெறங்தமிழ்’ என்று பாராட்டப்பட்டமையும், எல்லாமதங்களும் தமிழை நன்கூமதித்தமையும், அஃப் தியற்கையான ஆற்றலுடையதாதலும், மகிழ்ச்சியும் வீடும் அளிக்குமாறும், முத்திறப்படுமாறும், தற்காலப்போற்றுஞ் தம் நூல்களில் புதிய ஆராய்ச்சிமுறைகளால் கண்டு நிறுவிய சில முடிகள் பண்டைத் தமிழ்நூல்களில் ஆங்காங்கு விரகிக்கிடத்தலும்பற்றி கம்பர், தாக்ர், பரணர் சாத்தனார், பெரிபவாக்சான்பிள்ளை, பட்டர் முதலிய பெரும் புலவர் கூற்றுஞ் விளக்கி, இத்தகைய தமிழைப்புரத்தற்காக நிறவப் பெற்ற இச்சங்கம், அக்ராஸாவர்களின் முன்னோர்களாதாவுபெற்ற வூளர்ந்துவருமாறும், இச்சங்கக்கூடாண்டாட்டங்களில் தலைமைவகித்தார் பெறுமையும், அவரால் சங்கம் அடைந்த எலதும், அக்ராஸானாருடைய தமிழார்வமும் விளங்குமாறு பேசினார்கள்,

31-ம் வருடக்கொண்டாட்ட நிகழ்ச்சி விவரம். ஈடு

பண்டிதமரீ. கதிரேசுசெட்டியாவர்கள், தமிழின் இனிமை பெருமைகளும், அது மகிழ்ச்சியளிக்குமாறும்பற்றி விளக்கியும், மாணிக்க வாசகர் சிவபிரானைநோக்கி “அருமையில் எளிய அழகே” என்றுதுகொண்டு அக்ராஸனரைப் பாராட்டியும், தி ருஞான சம்பந்தமுர்த்திநாயனுரை வரவேற்ற குலச்சிறைநாயனுர் “சென்றகாலத்தின் வழுவிலாத்திற்கு மினியெதிர்காலத்தின் சிறப்பும் இன்றெழுந்தருளப் பெற்றதேபாகும்” என்றுதுகொண்டு ஸெதுமண்ணர்பெருமானை வரவேற்று, இச்சங்கத்தை வாழ்த்தியும், இச்சங்கப்பரீஷங்களின் தகுதி யினையும், இச்சங்கத்தின் கௌரவகாரியதரிசி ஸ்ரீமாண் T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள் சங்கத்தின் அபிவிருத்திகருதிச் செப்து வரும் அரும்பெரும்பயந்திகளையும் நன்குமதித்துப், எல்லாரும் சங்கத்தின் அங்கத்தினாய்த் தமிழ்வளர்க்க முன்வரவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியும் பேசினார்கள்.

சிதம்பரம் அன்னுமலை பல்கலைக்கழகத்துத் தமிழ்ப்பெரும்புலவர் சவாமி விபுலாநந்தரவர்கள் இச்சங்கத்தையும் ஸபைத்தலைவரையும் பாராட்டியதுடன், பிறபல சங்கங்களிலும் ஸருவகலாசாலைகளிலும் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கமே சிறந்ததென்றும், பண்டும் பிறதேபங்களில் தமிழ்ச்சங்கங்கள் இருந்தனவெனிலும் அவற்றெல்லாம் மதுரைச் சங்கமே சிறந்ததாயிருந்ததென்றும், சருவகலாசாலைகளுக்கும் தமிழ்ச்சங்கத்துக்கும் அவை வளர்க்கும் விடயங்களால் வேறுபாடுண்டென்றும், தமிழ்ச்சங்கமே தமிழை வளர்க்கத்தக்கதென்றும், தமிழுக்கு இடையூறுவந்தகாலத்துப் பண்டும் இன்றும் மதுரையே முன்னின்று அதனை நீக்கியதென்றும், தமிழ்வளர்ச்சிக்கேபண்டிச் சைவசமய வளர்ச்சிக்கும் அக்ராஸனரின் முன்னேர்கள் பெருவிசெய்தனரென்றும் அவர்களுள் பாஸ்காலேதுபதி மஹராஜை அவர்கள் சவாமி விவேகாநந்தராற் பாராட்டப்பட்ட பெருமையடையவரென்றும், இச்சங்கம் ஸேதுவெந்தராதாரவில் வளர்ந்து வடமொழியிலும் பிறமொழிகளிலும் உள்ள பலவகை அரியநூல்களையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுத் தமிழ், மேன்மேறும் நூல்வளாம்பெறச் செய்டவேண்டுமென்றும் பேசினார்கள்.

ஸ்ரீமான் M. S. இராமஸ்வரி ஐயரவர்கள் தமிழ் பண்டு பிற தேயங்களிலும் பாலியிருந்ததென்றும், பிறதேசபாலைகளிற் பலதமிழ்ச் சொற்கள் காணப்படுகின்றனவென்றும், சில-உதாரணங்காட்டி விளக்கி இத்தகைய ஆராய்ச்சித் துறையிலும் தமிழ்ச்சங்கம் முயலவேண்டுமென்று கூறினார்கள்.

விருதை ஸ்ரீ சிவஞானயோகியவர்கள் மக்கட்டோற்றம் முதன் முதல் பூமியின் மத்யரேகையில் ஏற்பட்டதென்றும், அம்மத்யரேகையின் கடலில் மூழ்கிவிட்டதென்றும், அது முதற்சங்கமிருந்த தென் மத்தை முதலிய ப்ரதேசங்களென்றும், சாலதியன்பாலை முதலியவற்றில் தமிழ்ச்சொற்கள் மிகக் கலந்துள்ளனவென்றும், இவ்வாறு கலந்த தமிழ்ச்சொற்களை ஆராய்ந்து வெறியிடுதல் நலமென்றும் கூறினார்கள்.

பின்னர், சங்கப்பரீஞ்சைகளில் முதற்றாத்தில் தேறியவர்களுக்குப் பரிசும் யோக்கியதாபத்திரங்களும் அக்கிராஸ்நரால் வழங்கப்பட்டன. பரிசுபெற்றவருள் ஒருவரான புதுக்கோட்டை மஹாராஜா காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் நா. கணகராஜையாவர்கள் தாமியற்றிய வாழ்த்துப் பாடலைப்படித்தார்கள்.

அதன்மேல், ஸபைத்தலைவரான ஜெதுமன்னரவர்கள், அறிவு வளர்ச்சிக்குப் பாலை அவசியமென்றும், எல்லாருக்கும் அறிலூட்டும் பாலையாகத் தமிழ் ஆகவேன்டுமென்றும், அதற்கேற்ற முயற்சியிலீடு பட்டால் தமிழ்ச்சருவகலாசங்கம் விரைவில் ஏற்படலாமென்றும், இச் சங்கம் அத்தகையமுயற்சியை மேற்கொள்ளல் நலமென்றும், அப்படி முயன்றால் அதற்குப் பொருளுதவிசெய்யப் பலர் முன்வரக்குமென்றும், இத்தமிழ்ச்சங்கமே தமிழ்ச்சருவகலாசாலையாகலாமென்றும் சருக்கமாகவும் அழகாகவும் முடிவுரை கூறினார்கள்.

பின்னர் இச்சங்கக்கலாசாலை ஆசிரியர் ஸ்ரீமான் நல்லகிவன் டிள்ளையவர்கள் இயற்றிய மங்களாழுத்துப்பாடலை ஒழு கலாசாலையாசிரியர் ஸ்ரீமான் பண்டித ஹரிஹரரயரவர்கள்படித்தார்கள். பாலைபாரததுரந்தர் ஸ்ரீமத் ம. வீ. ராமாநுஜாசாமியரவர்களும், ஸ்ரீமான் செய்யிது மூகமது ஆழிம் புலவரவர்களும் ஸபைத்தலைவருக்கும் ஸபையாருக்கும் வந்தனாலும்பசாரங்குறினார்கள். குன் னார்ப்பெரியவீட்டு ஸ்ரீமான்

31-ம் வருடக்கொண்டாட்ட நிகழ்ச்சி விவரம். சாலூ

முத்துக்குமாரசாமிமுதலியாவர்கள் ஸபைத்தலைவருக்கு வாழ்த்தக் கூறி மாலைகுட்டினார்கள். வந்திருக்கோர்க்கெல்லாம் சந்தன தாம்பூலாதி கள் வழங்கியின் கடவுள்வாழ்த்துடன் இருவு 8 மணிக்கு ஸபை இனிது நிறைவெய்தியது.

சூல (20-12-1932) செவ்வாய்க்கிழமை காலை 8 $\frac{1}{2}$ மணிக்கு மீண்டும் ஸபைகூடியது. ஸபையார்கள் வேண்டிக்கொண்டமைக்கிசைந்து மஹாமஹூராத்பாய் தாக்ஷிணுத்யகலாசிதி டாக்டர் வே. சாமினா தையரவர்கள் ஸபைத்தலைவராகவீற்றி நுக்கக் கடவுள்வாழ்த்தின்பின் இச்சங்கத்துக்குக் காரியார்வாக்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பெற்றார்கள். [அப் பொழுது நிறைவேற்றிய தீர்மானங்கள் அடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.] அதுகாலை இச்சங்கத்தின் உபாங்கானாராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பெற்ற ஸ்ரீமாண் T. C. ஸ்ரீவிவாஸபங்காரவர்கள் தம் சரிதத்தேடியைபுடைய இச்சங்கத்தின்வாலர் ருக்களை ஸபையாரிக்குமானங் கரைந்து ருக்மாருக்கறிய துடன், தம்மை உபாங்கானாகத் தெரிந்தெடுத்ததற்கும் நன்றி பாராட்டினார்கள்.

பின்னர்க் கும்பகோணம் நேடிவ் ஹெல்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத் ஊ. சா. வேங்கடராமையரவர்கள் சங்கப்புலவரான உலோச்ச ஞரைப்பற்றித் தாம் எழுதிய வியாஸத்தைப் படித்தார்கள்.

அதன்மேல் சிதம்பரம் அண்ணுமலை சருவகலாசங்கத்துத் தமிழ்ப்பெறும்புலவர் சுவாமி விபுலராந்தரவர்கள் இசைத்தமிழாய்க்கி என்ற பொருள்பற்றிப் பழைய, தமிழ்நூல்களிலும் வடமொழிநூல் முதலிய வற்றிலும் ஆராய்ந்துகண்ட அரிய விஷபங்களை ஸபையோர் பராட்டு மாறு உயன்யலித்தார்கள்.

அப்பால் ஸபைத்தலைவரான மஹாமஹூராத்பாய் ஐயரவர்கள் நிகழ்ந்தவற்றைப் பாராட்டிக்கூறியின் கடவுள்வாழ்த்துடன் காலைக் கூட்டம் நிறைவேற்றியது.

அன்று மாலை 4-மணிக்கு மஹா மஹூராத்யாய ஐயரவர்கள் தலைமையில் மறுபடியும் ஸபை கூடிற்ற. கடவுள் வாழ்த்துக்குப்பின் கும்பகோணம் அரசாங்கக்கல்லூரித் தமிழாசிரியர் ஸ்ரீமாண் பண்டித அ. கந்தசாமிப்பிளௌயவர்கள் அசதிக்கோவை என்ற விடமப்பற்றி

ஆராய்ச்சிமுறையில் ஓருபந்யாஸம் செய்தார்கள். தலைவரவர்கள் பிள்ளையவர்களுடைய ஆராய்ச்சித்திறத்தைப் பாராட்டி, மேலும், ஆராய்ச்சிக்குத்தவுவன பழந்தமிழ்நூல்களேயென்றும் நங்தமண்டலசதகமுதலியன வாக இக்காலத்தவரால் நூதனமாகச் சிருட்டிக்கப்பட்ட நூல்கள் மேற்கொளாகக்கொள்ளத்தக்கனவல்லவென்றும் கூறினார்கள்.

அதன்பின் வேதுமன்னர்பெருமானும் இச்சங்கத்தின் அக்கிரை ஸங்குமான மாட்சிமைதங்கிய ஷண்முகாஜோஷவர நாகனாதவேதுபதி மஹாராஜா அவர்களோடு தமிழ்ப்புலவர் பெருமக்களும் பிறரும் வீற்றிருக்கப் புகைப்படமெடுக்கலாயிற்ற.

பின்னர் எட்டப்படிரம் ஸமஸ்தானவித்வான் ஸ்ரீமத் திரு. வி. சாமிஜியங்காரவர்கள் திருக்குற்ஞரும் வடமொழி நூல்களும் என்ற விடயம்பற்றி ஸ்ரீராமாயணம், பாரதம், பாகவதம், மநுஸ்மருதி, வாமநபுராணம் முதலிய வடமொழி நூல்களிற் பயின்ற சொற்பொருட் கருத்தமைதிகள் திருக்குறளில் ஆங்காங்கு ஒன்றியமைங்க காணப்படுதலை நன்கு விளக்கி உபந்யஸித்தார்கள்.

அப்பால் யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீ S. இராஜூஜயங்கவர்கள் அத்துவித உண்மை என்ற பொருள்பற்றி உபந்யஸித்தார்கள்.

அதன்பின் மதுரை அமெரிக்கன்கல்லூரிப் பெளதிக சாஸ்த்ர ஆசிரியர் ஸ்ரீமான் N. R கிருஷ்ணமூர்த்தி ஜயரவர்கள் (M.A.) தாம் ஆராய்ந்து எழுதிய பிரபஞ்சத்தின் அமைப்பு என்ற அரிய பொருளுரையைப் படித்தார்கள்.

பின்னர் உலகியல்விளக்க ஆசிரியர் ஸ்ரீமாந் K. S. கவுசீதகிருஷ்ண பாரதியவர்கள் தாம் இயற்றிய சில செய்யுட்களைப் படித்தார்கள்.

அதன்மேல் அக்ராஸனரவர்கள் நடந்த வுபந்யாஸங்களைப் பாராட்டிப் பேசியின் வந்தனேப்சாரம் கூறவும் கடவுள்வாழ்த்துப் பாடவும் இவு 8 மணிக்கு ஸபை இனிது நிறைவேறியது.

உதவிப்பத்திராசிரியர்,

—

ஆங்கீஸ்வரு மார்கழிமீர் ரூடெ (19-12-1932) நிகழ்ந்த
 மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின்
 முப்பாத்தோராம் வருஷோத்ஸவத்துக்கு
 அக்ராஸநராக விஜயம்சேய்த
 பீமது ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுலதீலகர்களாகிய
 மாட்சிமைதங்கிய
பீஷண்முக ராஜேசவர நாகநாத
வேதுபதி மஹாராஜா அவர்களுக்கு
 மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தார் அளித்த
 வரவேற்புப் பத்திரம்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலை ஆசிரியர்
 க. நல்லுசிவன்பிள் ஓயவர்கள் இயற்றியது.
 நிலைமண்டில் ஆசிரியப்பா.

உலகம் ஆக்கியும் காத்தும் ஒடிக்கியும்
 அலகில் ஆடல்செய் ஆதியங் கடவுளின்
 அருள்வழித் தோன்றி அவனிமன் பகைகட்டு
 இருமையின் பயனும் பெருமையின் உதவும்
 தெய்வத் தமிழ்மகள் சிறப்புடன் ஒங்க
 முதல் இடை கடையெனும் மும்மைச்சங்கம்
 முடிபுனை மன்னர் முன்புரிச் தாங்குப்
 பாலவ நத்தப் பதிவேங் தென்னும்
 பாண்டித் துரைப்பெயர் வேண்டிற் ரகுள்ருகில்
 எண்ணியேண்ணியாங் கெய்தினர்க் கருளும்
 புண்ணிய சேது புரங்கருள் பூபனும்
 பாந்தா சேது பதிமன் துணைகொடு
 மாட மலிசான் மாடக் கடற்
 பாடல்சால் மதுரைப் பழம்பதி தன்னில்
 கலமுடன் சிறுவிய நாள்தாழி கங்கம்

முப்பான் ஒன்றென மொழியும்கல் வயது
 பெற்றிவண் வளரும் பெப்பமை யான்தின்
 விழா அவைத் தலைமை விஷாவுடன் ஏற்றே
 ஈண்டெழுங் தருளியின்தமிழ் வேந்த!
 சேது காவல! செம்பிளாட்டிறைவ!
 முகவையர் பெரும! முத்தமிழ் ஆகா!
 வையையாக துறைவுமால்புட் கேதன!
 மூல்லையங்தார்ச் சுண்முகாஜேஷ்வர
 நாக நாத சரேந்திர! வருக!
 மன்னர் மூவர் வளர்த்தீங் தமிழை
 இங்கில வரைப்பில் இங்காட் காப்பவர்
 சேதுமன் னவரெனச் செக்கலம்புகலும்
 மாண்புறு மரபின் வங்தோய் வருக!
 சால்புறுமதுரைத் தமிழ்ச்சுங்கத்தின்
 நிரஞ்சர அதிபதி யெனும்பெருங் தலைமை
 ஏற்றுவீற்றிருங்த இராஜாஜேஷ்வர
 முத்துவாம லிங்க முகில்கற்ப தாரு
 பாவலர் தம்மைப் பாலனம்புரிவோன்
 தீங்தமிழ்ப் பாக்கவை தெரிஞ்தக யகிழ்வோன்
 தவந்தினி லுதித்த தராபதி வருக!
 வருக! வருக! மகிபங்கின் வரவ
 நல்வரவாகுக! ராசகாரியங்கள்
 எத்துணையோ நிற் கிருப்பினும் அவற்றிடை
 இன்தமிழ் புரப்பான் இவண்போக் தருளிய
 அருள்ளிறை முகில்! நினக் காற்றுகைம் மாறைவன்
 பெய்ம்முகிற் கென்னே பேருலகம் செயும்
 கைம்மாறு! ஈதுநின் கடப்பா டாதவின்
 தங்கைதெய் கடமை மைக்தற் சூரியதென் று
 அந்தமிழ் புரத்தற்கு அடைந்தனை அரசே!
 வேறுபசரணை விளம்புதற்கஞ்சினம்
 செந்தமிழ் காத்துக் கிறப்புற வேண்டினம்
 வாழ்க்கீன் கோற்றம் வாழ்க்கீன் சுற்றம்
 வாழ்க்கீன் வண்மை வாழ்க்கீ நின்கீர்த்தி
 வாழ்க்கீன் குடிகள் வாழ்க்கீன் வளங்கள்
 வாழ்க்கீன் வாழ்நாள் வாழ்க்கீன் முறையே.

நீ:

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின்
31ம் வருடக்கொண்டாட்டத்தில்
 பண்டித நா. கனகராஜயரவர்கள்
 தங்கக்கடகம் பரிசுபெற்றபோது கூறிய
வாழ்த்து.

அமுதுரம் தமிழெனும் ஆழியிற் படிந்து
 புலத்தறை முற்றிய புண்ணிய ராகிய
 புலனமுக் குற்ற புலவேர் பலராற்
 பண்டைஞர் நந்தம் பாரத நாட்டிற்
 செழியருஞ் சேருஞ் செண்ணியர் தாழும்
 ஒருமன மாக வரிமையின் வளர்த்த
 சங்கத் தமிழ்நலம் பொங்கிப் பொலிகெனச்
 சிரத்தையிற் ரூங்கிய சேது மரபினர்
 நாட்டி விளங்கிய நான்காஞ் சங்கத்
 தறிவினர் குழீஇய வவைக்களத் திடையே
 முப்பது மொன்ற முறையே நடந்துள்
 ஆண்டுல் விழவினில் அடியனே ஆக்குத்
 தவப்பணி யாகத் தமிழ்ப்பணி பூண்கென
 நற்பணி யாகிய பொற்பணி கூட்டிய
 ராஜ ராஜாதிபன் மைந்தனும்
 நாகநாத ஷண்முக நரபதி
 ராஜரா ஜேச்வரி நறமலர்ச் சேவடி
 கிருமிசை நிறுத்திய செல்வன் வாழிய
 பெரிய நாயகி யுரிமை படிமையாம்
 புதுவைமன் வாழிய முதுமையும் இளமையும்
 ஒருங்கு பொருங்கிய ஏபர்தமிழ் வாழிய
 சங்கமும் புலமையும் தழைத்து வாழியவே.

ஆங்கிரஸ்வரு மார்கழியன் 5/2 (19-12-32) நிகழ்ந்த

**மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின்
முப்பத்தோராம் வருஷோத்வை
மங்களவாழ்த்து.**

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலை ஆசிரியர்

புரீமான். சு. நல்லசிவன்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

சேது காவல ராகி நீடுறு மாபினுக்கொரு சேகரண்

செம்போன் மால்வரை பென்ன வேட்யர் தீர வீர பாக்ரமன்
நாது சேர்தரு சோலை சூழ்வுற தண்மைசார் மதுரைத் தமிழ்ச்

சங்கம்வரழ்வுறவுங்குமேதகுதலைமைதாங்கியளிலைமையோன்

ஒது பாவலர் மிடியிருட்பகை யோட்டு பாற்கா மன்னனாடு

ஒத்து வாழ்குண சில நென்ன வதித்த சோதா ரத்தினம்
மீதலாவரு பரிதி போன்ற விளங்கி யெங்கனும் ஒளிசெயும்

மேன்மையோங்கியதினகருப்பேயர்வித்தகன்புகழ்வாழ்கவே.

திருவளர் சண்முகராஜேங்வர நாக நாத

சேதுபதி வாழ்க தமிழ் சிறந்து வாழ்க

பெருவளஞ்சேர் எழின்மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் வாழ்க

பேசுறையிப் பேரவையோர் பெரிது வாழ்க

அருள்வளர் ஜந்தாம் ஜார்ஜா மன்னர்பிரான் இந்த

அவனியெலாம் ஒருகுடைக்கீழ் ஆண்டு வாழ்க

பொருள்வளர் நா லைத்தும்ஒரு தனிமுதலென் றரைக்கும்

பூரணன்றன் திருவருளாம் புகழ்மிக் கார்ந்தெ.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க வாழ்த்து.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலையாசிரியர்
ஸ்ரீமான். சு. நல்லசீவன்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

புனர் நாயக னுகி யுயிர்தொறும்

பொருந்தி யெள்ளினெய் போலுமை பூரணன்
சிவன லாதிலை யென்றெனும் பத்திமைச்

சிந்தை தூயரிற் செப்பு முதன்மையோன்
இவன லாதிலை யென்றை கேத்திடும்

ஏற்ற மேவிய பாண்டித் துரைப்பெயர்க்
கவன மாமன் ணீடு சிலைப்பெறக்

கண்ட னன்மது ரைத்தமிழ்ச் சங்கமே. (1)

இன்ன சங்கத்தை நாட்டுதற் கண்ணவற்

கெண்ணில் செம்பொ னினிதி னுதவிய
மன்னன் பாற்கர சேது பதிப்பெயர்

வள்ள லீன்ற வரகுண வாரிதி
நன்ன லம்புனை ராஜூரா ஜேச்வர

நாம னுமத்து ராமலிங் கேந்திரன்
தன்ன கங்களி கூர்ந்து தமிழ்ச்சங்கத்

தலைவ னுகிமுன் ரூங்கினன் சாலவே. (2)

ஏந்த மன்னற்குப் பின்னரம் மன்னவற்

கத்த னுக்களை யோனெனு மண்புசால்
புந்தி யன்ன தினகர பூதி

போற்றி னனதை பேற்றுப்புகழுடன்
றந்தை யாலும் தாதையி னுலுமுன்

ரூங்கு சங்கத்தைத் தாங்குவன் பானென்
வந்து தாங்கினன் ராஜூரா ஜேச்வர

மன்னன் மைந்தன் மகிழ்ந்து தலைமையே. (3)

பத்தொன் பாலூற்று முப்பத் திரண்டெனப்

பகரும் யாண்டு டிசம்ப சிருபதாம்

உத்த மத்தமிழ் ஆங்கி ரசப்பெய

ருற்ற ஆண்டு ததுரவி பாறினில்

முத்த மிழ்மது ரைச்சங்க நாயக

முதன்மை யேற்றனன் முதறி வோருளம்
நத்து சண்முக ராஜேஷ் வரநாக
நாத நாம நரேந்திர பூபனே.

(4)

பாடு வோர்க்குப் பசும்பொறுங் தெசமும்

பரிசி னல்கும் பரிதி குலாதிபன்
நீடு சங்க நிரந்தர போவூக

நிருப னென்னத் தலைமை நிலவுவோன்
கூடு வண்மை முகவையர் கோவெறுங்

கொற்ற முற்ற குணைகர நற்புகழ்
நாடு சண்முக ராஜேஷ் வரநாக

நாத நாம நரேந்திரன் வாழ்கவே.

(5)

மூவேந்த ரெதுஞ்செம்பொன் முடிபுணவேங்

தருக்குப்பின் முகவைச் சேது
மாவேந்த ரேதமிழை வழிவழிகாப்

பவரோனுஞ்சொல் வழக்க மோங்கத்
தேவேந்தர தாருவெறுஞ் சண்முகரா

ஜேச்வரப்பேர்ச் சேது வேந்தன்
பூவேந்தர் புகழ்மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்

தலைமையுற்ற புனித மாண்பும்.

(6)

சீரோங்கு தமிழ்ச்சங்க மதுரையினி னுட்டியருள் சீமா னுன்

பேரோங்குபுகழ்ப்பாண்டித் துரையிருந்துபுரப்பதுபோற்பேணிச்சங்கம்
ஏரோங்கப்புரப்பதுதன் கடமைகளுண் முதற்கடமை யென்னக் கொண்ட
நீரோங்கு கடலுலகங் துதிசீனி வாசப்பேர் நிலவுங் தாயோன்.

(7)

செந்தமிழி னுயர்ச்சங்கத் துணைத்தலைவ னுகியிங்குத் திகழு மாண்பும்

அந்தமிழ்ச்சங் கத்திறையாய் வீற்றிருந்த சந்தரண்பேரனிந்த சோமா

சுந்தரபா ரதிவேநும் பைந்தமிழின் பின்சென்ற துளவோன் பத்தி

சுந்ததழு மிசுகிருஷ்ண சாமிப்பேர் புனைவனசுத் தாரி னேஞ்சும்

(8)

பேசியல் சங்கத்தின் பெருமை மாண்புறக்

காரிய தரிசிக ளான காட்சியும்

சீரியல் புலவர்கள் செகத்தில் மூன்செய்த

வரியல் புண்ணிய மென்ன லாகுமே.

(9)

இறு:

மங்கலவாழ் து.

(மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலை மாணவர்)

ஜே. நாராயணசுந்தரம் ஜெயங்கார் இயற்றியது.

தண்மலர் மீதர் தருதிரு சந்ததம்

வெண்மலர் மாடோ உறவுறு மன்பதை

தங்நெறி மாரு முறைபுரி செம்பியர்

தழைசேது

தண்ணமு தாலே கழுவவ டைந்தவர்

வெம்மல் நீரூ விளிதர விண்புகழ்

தண்ணெல்கொ ஞடாள் பலருள் விளங்கொளி தனைநேர்வான்

மண்மகள் மூவா வதனமி தென்றமை

யும்விழை முதூர் முகவைசெ யுந்தவ

மன்னியல் மானு கானைவ ருந்து தி

மதிமேலோன்

மம்மரு ரூமே திமிரற வென்றெளிர்

செம்மையி னேர்சால் தினகர னெண்டிசை

மன்னிய தேசார் மரபினில் வந்திடு

வரசீலன்

ஷண்முக ராஜேஶ் வரனில் ஏங்கலை

துண்ணிய தோலா மொழியன சஞ்சல

தண்ணிய தாதா தருமது ரந்தா

தரணீசன்

சந்திதி யானு மதுரை ருந்தமிழ்

மின்மரு வோவா மிளிர்தகு சங்கநி

தம்முற மேஹார் தலைவனை ஆம்படி

வரலானுன்

வண்மொழி யீதே வளர்பெற முந்தமர்

ஷண்முக ஞமா வெனுமிவ னம்பெரு

மன்னரு எாலே புலவர்பெ ருங்குமு

விடைமேய

மன்னவ ஞுகேச் வரணை விம்பரி

னெண்ணிறை சீர்வாழ் ஏறவிசை சங்கமு

மன்மிசை மாபா லகர்களு மங்கமு

மிகவாழி.

மதிப்புரை.

1. இரகுவம்சி மூலமும் உரையும் (இரண்டாம்பாகம்):— இது, அரசுகேசரி என்பவர் வடமொழியினின்றும் மொழிபெயர்த்தியற்றிய தமிழ்ப்பாடலான காவியத்தில் அயனுதயப்படலம் மூதல் இந்துமதி பிறப்புஞ்சுப்படலம் முடியவுள்ள பகுதிக்கு விதவான் ஸ்ரீமத் சி. கணே ஷையரவர்களேழுதிய உரையுடன் பதித்து வெளியிடப்பெற்றிருக்கிறது. இப்புத்தகம் தமிழ்கற்பவர்களால் விரும்பிப்படிக்கத்தக்கது. இதில், படிப்பவர்களுக்குப் பொருள் எளிதில் விளங்கும்படி பதவுரையும் இடையிடையே வேண்டுமீட்டங்களிற் குறிப்புரையும் வரையப்பட்டுள்ளன. 324 பக்கங்களாடங்கிய இப்புத்தகத்தின் விலை ரூபா இரண்டு. வேண்டுவோர் சி. கணேசையரவர்கள், சன்னிகம், யாழ்ப்பாணம் என்ற விலாசத் தில் உரிமோரிடம் பெறலாம்.

2. திருக்குறுங்குடி ஆழகியங்கிய உலா :— இது திருக்குறுங்குடியிற் கோயில்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் திருமால் உலாப்போதலைப் பொருளாகக்கொண்டு பாடப்பட்டிருக்கிறது. 184 கண்ணிகளையுடையது. இதனுள் திருக்குறுங்குடியில் நிகழ்ந்த பல சரிதங்கள் சொல்லப் பட்டுள்ளன. செய்யுண்டை தெளிவும் இனிமையும் உடையது. காவிய நடை பயிலும் தமிழ்மாணவர்களுக்கு மிகவும் பயன்படத்தக்கது. இதனைச் சென்னைச் சருவகலாசங்கத் தமிழ்லெக்லிகன் பதிப்பாசிரியர் ஸ்ரீமத். S. வையாபுரிப்பிள்ளையவர்கள் (B.A., B.M.) நன்குபரிசோதித்து அச்சிட்டிருக்கிறார்கள். இதன் இறுதியிற் சேர்த்துள்ள அதுபங்தத் தில் சரித்திரத்தொடர்புடைய இந்நாற்கண்ணிகள் சிலவற்றைப்பற்றிப் பதிப்பாசிரியர் எழுதியுள்ள குறிப்புக்கள் ஆராய்ச்சியாளர்க்கு உபயோக மாவன. இத்தகைய தமிழ்நால்கள் பலவும் பரிசோதித்து அச்சிட்டுதவுதல் தமிழ்நிஞர்க்குப் பெரும் பயனளிக்கத்தக்கதே.

3. குருகூர்ப்பள்ளு :— இது, சடகோப்புலவர் என்பவரால் பாடப் பட்டது; 106 செய்யுட்களை உடையது. இதனை ஆழ்வார் திருநகரி ஸ்ரீமாண் பேரியன். வே. நா. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள் பரிசோதித்து அச்சிட்டிருக்கின்றார்கள். இதற்குச் சென்னைச் சருவகலாசங்கத் தமிழ்லெக்லிகன் பதிப்பாசிரியர் ஸ்ரீமத் S. வையாபுரிப்பிள்ளை (B.A., B.M.,) ஆவர்கள் விரிவாயெழுதிய முன்னுரைபொன்று சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அனால் பள்ளுப்பிரபந்தத்தின் வரலாறுக எல்லாம் நன்கு அறியலாகும். இதன் விலை அணு 6.

4. ஆழ்வார்கள்வைபவங்கள்:— இது, வடிவழகியங்மபிதாசரியற் றிய குருபரம்பரையின் முதற்பாகத்தில் முதலாழ்வார்பிரபந்தம் என்ற பகுதி 27 செய்யுளும், பேரியாழ்வார்பிரபந்தம் என்ற பகுதி 152 செய்யுளும் கூட்டி ஒருபுத்தகமாகப் பரிசோதித்து ஆழ்வார்திருநகரி ஸ்ரீமத் பெரியன். வே. நா. ஸ்ரீநிவாஸையக்காரவர்களால் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலுள்ள செய்யுட்கள் இனிய செம்பாக மான நடையானமெந்துள்ளன. இந்நால் முழுதும் ஒரு புத்தகமாகப் பதிக்கப்பெற்ற வெளிவருமாயின் வைணவத்திலும் அடியார் சரிதங்கள் பற்றிப் பாடப்பெற்ற புராணங்களுண்டென்பது விளக்கும். இத்தகைய பாடல்கள் பலவற்றை ஆராய்ந்து பதித்துவரும் ஜபங்காரவர்களு தமிழ்மிரணம் பாராட்டத்தக்கது.

5. சிவாநந்தலகரி:-இது, மஹரத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத் மு. கோவிந்தஸாமிஜியரவர்களால் வடமொழியிலுள்ளவரை தமிழில் மொழிபெயர்த்துச் செய்யுளாக இயற்றப்பெற்றிருக்கிறது. ஒவ்வொரு செய்யுளும் பத்திச்சுவைதோன்றப் படிப்பவர் மது முருகும்படி இனிமை யும் தெளிவும் இயைந்த தமிழ்நடையிற் பாடப்பெற்றுள்ளன. இத் துதிமாலை பராயணம் செய்பவர்களுக்கு மிகவும் உபயோகப்படத் தக்கது. இப்பிரபந்தம் தண்ணே இப்றிய ஜபாவர்கள் பெயரை என்றும் நின்று சிலவச்செய்யுவல்லது.

6. பாண்டிமண்டலசத்தகம்:-இது, சீகாழிக் கண்ணுடைய வள்ளல் சந்தானத்து முத்துச்சட்டைநாதவள்ளலவர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்டு, சீகாழி வித்வான் ஸ்ரீமத். ப. அ. முத்துத்தாண்டவராயபிள்ளையவர்களால் அச்சிடப்பெற்றது. பாண்டிநாட்டில் நிகழ்ந்த பல சரிதங்கள் இதன்கட்ட சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஆராய்ச்சியாளர்க்குப் பயன்படத் தக்கது. வேண்டுவோர் ‘அ. பெர. இராமையா பிள்ளை, காராள சுந்தரன் ஸபை, கவத்தீசவரங்கோயில்’ என்ற விலாசத்துக்கு எழுதிப் பெறலாம்.

7. பாலபோத விவேகாநந்த சரிதம்:— இது, ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மட்டத்தைக்கார்க்க ஸ்வாமி கேதாரேஷவராங்தரவர்களால் எழுதப்பட்டது. இதில் ஸ்வாமி விவேகாந்தருடைப் பால்யப்பருவம் தொடங்கி நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகள் பலவும் பத்துப்பத்தினாகப் பிரித்துப் பாலர்களும் படிக்கும்படி உள்ளுபெழுதப்பட்டுள்ளன. அவை படிப்பவர்க்கு ஸமாளிபாவும், மனத்திருத்தம், ஆஸ்திரபுத்தி முதலிய பல குணங்கள்

அளிக்கத்தக்கன. இப்புத்தகத்தின் விலை சாதாரணபைன்டு அணு ஏழு. காவிகோபைன்டு அணு பத்து. வேண்டுவோர் செக்கீன மயிலாப்பூர் ராமகிருஷ்ணமடத்திற் பெறலாம்.

8. ஸ்ரீமுகவருஷ வாக்கிய பஞ்சங்கம்:— இது, யாழ்ப்பாணம் பருத்தித்துறைச் சோதிடகணிதசித்தாங்கி ப்ரகும்பரீ ச. கப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள் அனுமதிப்படி சோ. வைத்தியநாதசாஸ்திரிகளால் கணிக்கப் பட்டது. இதில் வழக்கப்படி உசர்க்கும் பல விஷயங்களுடன் விருத தினங்களும் சிராத்ததி திகளும் முஹார்த்தகாலங்களும் நன்கு நிர்ணயங்கெய்து குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அன்றியும், ஏர்மங்கலம் முதலிய பல விடயங்கள் யாவரும் எளிதில் அறிந்து கொள்ளும்படி தெளிவாய் எழுதப்பட்டுள்ளன. இதன் விலை அணு 4. தபாற்செலவுடன் அணு 5. வேண்டுவோர் சொ. வைத்திபநாதசாஸ்திரிகள், ஸரஸ்வதியந்திரசாலை, பருத்தித்துறை இலங்கை என்ற விலாசத் தக்கு எழுதிப் பெறலாம்.

9. இளைஞர்பாடல்கள்:— இது, கோவைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் அமைச்சரான ராவ்ஸாஹிப் எம். ராமச்சந்திராஞ்சேட்டியாரவர்களால் இயற்றப்பெற்றது. இச்காலத்துக்கேற்ற புதிய முறைகளைத் தழுவிப் பாடிய பலவகைப்பாடல்களை உடையது. பாடல்கள் எளிதிற் பொருள் விளங்கத்தக்கன. கருதியபொருளின் குணை குணங்களையும் செயல்களையும் கொண்டு வரையும் கட்டுரைபோன்ற பாடல்கள் பாடப்பயில்வார்க்குப் பெறிதும் பயன்படத்தக்கது. இப்புத்தகம் வேண்டுவோர், கோவைத் தமிழ்ச்சங்கத்திற் பெறலாம்.

10. விசித்திர தேவலோகக் கோர்ட்டேக் கேசுகள் (முதற் பாகம்):— இது ஸ்ரீமர். P. சுப்பாமையர் அவர்களால் எழுதப்பெற்றது. இதில் ஏரகத்துக்கேட்டியார் கேஸ், நந்தி மானாந்திட கேஸ், கிருஷ்ணபுரமாத்மா ஜாமீன்கேஸ் என்னும் முன்று விஷயங்கள் அடங்கியுள்ளன. இவை யாவரும் விரும்பி வாசிக்குமாறு மிகக் காதுநியமாக அமைக்கிறன. கொர்ட்டின் நடவடிக்கைகளைப்போலவே ஈசவராதி களின் செயல்களை எடுத்துக்காட்டி, பகவரனிடத்துப் பக்தியை விளைவித்துவே இப்புத்தகத்தின் சொக்கமென்ற தெரிகிறது. இதன் முதற் பதிப்பு மிகக் கிரைவிற் செலவாய்விட்டுமையே பலரும் இதனை ஆதரிப்பதற்கு அறிகுறியிக்கிறது. இதன் மற்றைப்பாகங்களும் கூயிபத்தில் கணிவரும். இம் முதற்பாகத்தின் விலை அணு 8. விலாசம்:— மானே ஜர், அகில இங்கிய ஸா ஹர்னல் ஆபிஸ், திருவள்ளூர். (M. S. M. R.S.)

1932 @ டிசம்பர் 16 மார்க்டில் 2)

காலை 9-மணிக்குக்கூடிய மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின்

காரியனிர்வாகஸபையில் முடிவுசெய்யப்பேற்ற

தீர்மானங்களின் விவரம்.

•--:(o):--•

1. மகா-ா-ா-ஸ் S. சோமசுந்தரபாரதி அவர்கள் M.A., B.L., அக்கிராஸனம்வகித்தவர்.

2. , V. S. இராமஸ்வாமிசால்தினி அவர்கள் B.A., B.L.

3. , N. R. கிருஷ்ணஸாமிஜையங்கார் அவர்கள் B.A., B.L.

4. , T. C. ஸ்ரீ சிவாஸையங்காரவர்கள் B.A., B.L., M.L.C.

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்.

I. 1932 @ அக்டோபர் நவம்பர் மாதங்களின் வரு செலவு கணக்குகள் அங்கீகாரிக்கலாயின.

II. சங்கவருஷாத்தவத்தில் படிப்பதற்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கைப்பத்திரம் அங்கீகாரிக்கலாயிற்று.

III. சங்கம் தனித்தமிழ்ப்பாரீஸைசம்பந்தமாக விண்ணப்பித்த இருவருள் ஒருவர்க்குமட்டும் 19-12-32 காலையில் செய்யுளிபற்றவில் ஸ்பெஷல் பரீஸை நடத்தலாமென்று தீர்மானிக்கலாயிற்று.

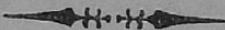
IV. பணம் வரப்பற்றமுடியாத ஆறு உண்டியல்களின் தொகை ரூ. 345-யும் வஜாசெப்துவிடவேணுமென்று தீர்மானிக்கலாயிற்று.

மதுரை,
16—12—1932.)

S. S. பாரதி,
அக்கிராஸனம்வகித்தவர்.

1932-ம் வெளிடிசம்பர்மீ 20வது (ஆங்கிலவெளிடமாக்டியில் டே)

சேவ்வாயக்கிழமை மதுரை ஸேதுபதி தலைவர்களிற் கூடிய
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க மகாஸபையோரால் ஆலோசித்துத்
தீர்மானிக்கப்பெற்ற விஷயவிவரக் குறிப்பு.



1.	மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்யாய தாக்ஷி ஞைத்யகலாநிதி டாக்டர்.
2.	வே. சாமினாகுதையரவர்கள்
2.	M. V. இராமாநாந்தராசாரியரவர்கள்
3.	ஸ்ரீமத் சுவாமி விபுலாந்தர் அவர்கள்
4.	N. R. கிருஷ்ணஸாமிஜியங்கார் அவர்கள், B.A., B.L.
5.	S. சோமசுந்தரபாரதி அவர்கள், M.A., B.L.
6.	செய்யிது முகம்மதுஆலிம் புலவரவர்கள்
7.	ஆ. கார்மேகக்கோனர் அவர்கள்
8.	பண்டிதமணி மு. சுதிரேசச்செட்டியார் அவர்கள்
9.	T C. ஸ்ரீகிவாஸ்யங்காரவர்கள், B.A., B.L., M.L.C.
10.	குராசாமிமுதலியாரவர்கள்
11.	E M. கோபாலகிருஷ்ணக்கோனர் அவர்கள்
12.	திரு. நாராயணபங்காரவர்கள்
13.	N. R. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஜிபரவர்கள், M.A.
14.	E. S. வரதாஜையர் அவர்கள்
15.	பண்டித. கா. கணகராஜையர் அவர்கள்
16.	V. S. ராமஸ்வாமிசாஸ்திரி அவர்கள், B.A., B.L.
17.	வ. மு. இரத்தினேசுவரரயர் அவர்கள்
18.	பண்டித. V. S. இராஜ ஜிபனர் அவர்கள்
19.	திரு. வீ. சாமிஜியங்கார் அவர்கள்
20.	நவநிதகிருஷ்ணபாரதி அவர்கள்
21.	மஹாவித்வான் ரா. இராகவையங்கார் அவர்கள்
22.	P. C. புண்ணவனநாதமுதலியாரவர்கள்
23.	ராவுப்பகதூர் P. C. முத்துசெட்டியாரவர்கள் M.L.C.
24.	பண்டித. அ. கந்தசாமிப்பின்னை அவர்கள்
இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.	

மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்யாய தாக்ஷி ஞைத்யகலாநிதி டாக்டர். உ. வே
சாமினாகுதையரவர்கள் ஸபைத்தலைமை வகுத்தார்கள்.

மாண்பும் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க மஹாவஸபைத்தீர்மானங்கள். இக்

தீர்மானங்கள்.

1. மகா-ந-ந-ஸ்ரீ S. சோமசுந்தரபாரதி M.A., B.L., அவர்களை இச் சங்கத்தின் பிரதிஷ்டியாக அண்ணுமலை பூவிலர்விட வெனேட்டுக்குத் தெரிக் தெடுக்கலாயிற்று.

பிரேரேபகர் : மகா-ந-ந-ஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்யாய தாழ்வினுத்ய கலாநிதி டாக்டர் உ. வே. சாமிநாகைதயரவர்கள்.

ஆமோதகர் : மகா-ந-ந-ஸ்ரீ பண்டிதமணி மு. கதிரேசச்செட்டியாரவர்கள். எல்லோராலும் ஏகமனதாக அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

2. மகா-ந-ந-ஸ்ரீ T.C. ஸ்ரீசிவாஸ்வயங்கார் B.A., B.L., M.L.C., அவர்கள், இச்சங்கத்தின் உப-அக்கிராஸ்னுதிபதியாக இருக்கும்படி தீர்மானிக்கலாயிற்று.

பிரேரேபகர் : மகா-ந-ந-ஸ்ரீ S. சோமசுந்தரபாரதி, M.A., B.L., அவர்கள்.

ஆமோதகர் : மகா-ந-ந-ஸ்ரீ பண்டிதமணி மு. கதிரேசச்செட்டியாரவர்கள். எல்லோராலும் ஏகமனதாக அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

3. மகா-ந-ந-ஸ்ரீ S. சோமசுந்தரபாரதி, M.A., B.L., அவர்களும், மகா-ந-ந-ஸ்ரீ N. R. கிருஷ்ணஸாமி ஜயங்கார், B.A., B.L., அவர்களும் இச்சங்கத்தின் கொரவ காரியத்தினாக இருக்கும்படி தீர்மானிக்கலாயிற்று.

பிரேரேபகர் : மகா-ந-ந-ஸ்ரீ பண்டிதமணி மு. கதிரேசச்செட்டியாரவர்கள்

ஆமோதகர் : மகா-ந-ந-ஸ்ரீ N. R. கிருஷ்ணஸுரத்தி ஜயர், M.A., அவர்கள் எல்லோராலும் ஏகமனதாக அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

4. இந்தச் சங்கத்தின் முந்திய நிர்வாகஸ்குபயின் மற்ற அங்கத்தினர்களே மறுபடியும் அங்கத்தினர்களாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பெறுகிறார்கள்.

பிரேரேபகர் : மகா-ந-ந-ஸ்ரீ S. சோமசுந்தரபாரதி, M.A., B.L., அவர்கள்.

ஆமோதகர் : மகா-ந-ந-ஸ்ரீ N. R. கிருஷ்ணஸாமி ஜயங்கார், B.A., B.L., அவர்கள்.

எல்லோராலும் ஏகமனதாக அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

5. இந்தச் சங்கத்தின் வித்யாலைப் பூவோசனைவை பக்கு முன்னிருக்க அங்கத்தினர்களுடன் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ ஆ. கார்மேகங்கோனூர் அவர்களையும்,

ஸ்ரீமத். கவுமி விபுலாங்காரன் மூடும் அங்கத்தினராகத் தெரிந்தெடுக்க வாயிற்று.

பிரேரேபகர் : மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ N. R. திருவ்ணண்ணாமி ஐயங்கார், B.A., B.L., அவர்கள்.

ஆமோதகர் : மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ S. சோமசுந்தரபாரதி, M.A., B.L., அவர்கள்.

எல்லோராலும் ஏமன்றாக அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

6. சென்ற ஆண்டுகளில் இச்சங்கத்தின் அக்கிராசனுதிபதியாயிருந்த ஸ்ரீமது. ராஜா. M. தினகரா பக்னர் அவர்களுக்கும், கௌரவ காரியதரிசிகளா யிருந்தவர்களுக்கும் இச்சங்கத்தாரின் நன்றியறிதல் கூறலாயிற்று.

பிரேரேபகர் : மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ S. சோமசுந்தரபாரதி, M.A., B.L., அவர்கள்.

ஆமோதகர் : மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ திரு. நாராயணயங்காரவர்கள்.

எல்லோராலும் ஏமன்றாக அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

7. ஸ்ரீமது ஹிரண்மீயகர்ப்பயாஜி ரவிகுலதிலகர்களாகிய மாட்சிமை தங்கிய ஸ்ரீஷண்முகாரஜேசவர சாகநாதஸேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள் இச்சங்கத்தின் அக்கிராஸனுதிபதியாக இருக்கும்படி தீர்மானிக்கலாயிற்று.

பிரேரேபகர் : மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்யாய தாக்ஷிணுந்திகலாநிதி ப்ராக்டர். உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்.

ஆமோதகர்கள் : ஸ்ரீமான். வித்வான். திரு. வீ. சாமிஜியங்கார் அவர்கள், எட்டையெடுரம்.

மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ நவநீதகிருஷ்ணபாரதி அவர்கள், யாழ்ப்பாணம்.

எல்லோராலும் ஏமன்றாக அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

மதுரை,
20—12—1932. }
}

வே. சாமிநாதையர்,
ஸபைத்தலைவர்.